4.4. Oyun ve Eğlence

Eğlence, insanın çocukluğundan ölümüne kadar devam eden bir faaliyetidir. Çocukların oyunları, aynı zamanda birer eğlencedir. Sanat, müzik, tiyatro, sinema, festivaller ve spor oyunları gibi birçok etkinlik eğlence kapsamına girer. Günümüzde eğlenceye dinî sebeplerle tümüyle karşı çıkanlar olduğu gibi eğlenmeyi hayatın merkezine yerleştirenler de vardır. Oysa her iki yaklaşım da sorgulanmaya açıktır. İslam'da eğlence amaçsızca harcanan vakit olarak kabul edilmez. Nitekim meşru görülen eğlence türlerinin hepsinin spor yapma, ruhen dinlenme, rahatlama ve sağlıklı yaşam gibi çeşitli meşru amaçları vardır. Dolayısıyla İslam meşru amaçlı eğlence türlerini tasvip etmiş, bizzat Hz. Peygamber bunun örnekliğini söz ve uygulamalarında göstermiştir. Çünkü meşru içerik ve gayeli eğlence, ibadet ve çalışma dışında kalan vakti de faydalı bir şekilde değerlendirmek anlamına gelir.

Hz. Peygamber Dönemi'nde evlilik törenleri ve bayramlarda insanların çeşitli çalgı aletleri eşliğinde eğlendikleri Allah (cc) elçisinin zaman zaman insanları buna teşvik ettiği rivayet edilir. Resulullah (sav) düğünlerin herkesin duyacağı şekilde, tefler eşliğinde şarkılar söylenerek yapılmasını ve düğün ziyafeti verilmesini tavsiye etmiştir. *"Her kim düğün yemeğine davet edilirse davete katılsın."*[34] buyurarak Müslümanların birbirinin sevinçlerini paylaşmalarını istemiştir. Hz. Peygamber zamanında bayramlarda çeşitli eğlenceler düzenlenmiş, bu gelenek günümüze değin sürmüştür.

İslam'a göre oyun ve eğlencenin insanlık onur ve haysiyetine yakışacak nitelikte olması gerekir. Ayrıca eğlenme ve dinlenme ihtiyacı, temel inanç ve ibadet ilkelerine aykırı olmamalıdır. Buna göre insanın dinlenme ve eğlenme ihtiyacı, temel inanç ve ahlak ilkelerine ters düşmeyecek bir biçimde olmalıdır. Bu nedenle örneğin daha çok çalışmaya yardımcı olsun diye meşru bir oyun ve eğlenceyle kendini rahatlatmak yanlış değildir. O hâlde eğlenerek dinlenmenin ve bu kapsamda ele alınacak olan oyunun mübah olduğu söylenebilir. Burada önemli olan bu eğlenmenin ölçülerinin doğru tespit edilmesi ve bu ölçüler içinde kalınmasıdır. Eğlenmede temel ölçü İslam'ın inanç ve ibadet ilkelerine aykırı olmamasıdır. Ayrıca İslam'ın bir yasağının çiğnenmesine, bir emrinin terk edilmesine yol açan bütün oyun ve eğlenceler de yasaktır. Bu nedenle içerisinde kumar bulunan her türlü oyun haramdır. Bu hususta Hz. Peygamber'in *"Sizi Allah'ı anmaktan alıkoyan her şey meysirdir (kumardır)."*[35] hadisi ölçü alınmalıdır.

---

32 İbnü'l Arabi, Ahkamü'l Kur'an, III: 1053-1054.
33 Apaydın, "Mûsikî", 263.
34 Müslim, Nikah, 98.
35 Zeylai, Nasbü'r Raye (Hadislerle Fıkıh), IV: 275.

İslam dinînin oyun hakkında bu genel yaklaşımından sonra hangi tür oyunların mübah olduğu sorusu akla gelebilir. Hadislerde, tercih edilecek oyun ve eğlence türünün gerektiğinde toplum yararına kullanılabilecek, mesela bedeni veya zihni güçlendirecek mahiyette olmasının tavsiye edildiği görülecektir. Bunun yanı sıra içerisinde kumar ve benzeri yasak hususlar bulunmayan oyunlar genelde mübah kabul edilir.

Çeşitli düşüncelerle hadiste izin verilen oyun çeşitleri (binicilik, ok atıcılık gibi) hariç diğer oyunları hoş karşılamayan âlimler de vardır. Bütün bunlardan yola çıkarak İslam âlimleri mübah nitelikli bir eğlencede aşağıdaki şartları aramışlardır:

1. Eğlence İslam dinînin inanç, ibadet ve ahlak esaslarını, düşünce ve hayat tarzını ve kurumlarını tahrif edecek ya da küçük düşürecek içeriğe sahip olmamalıdır.
2. İnsanların manevi kişiliklerini, namus, şeref ve diğer haklarını hedef almamalıdır.
3. İnsanların din ve dünya hayatıyla ilgili görevlerini aksatmaya sebep olmamalıdır.
4. İçki ve uyuşturucu gibi zararlı ve yasaklanmış şeyler eğlence ile birleştirilmemelidir.
5. Eğlence kumara alet edilmemelidir.
6. İslam'ın, kadın erkek ilişkilerinde getirdiği mahremiyet kuralları ihlal edilmemelidir.[36]

36 Günay, Günümüz Fıkıh Problemleri, 132-34; 144-47.